

Það skal vera aðalregla, að styrkur til hvers styrkþega standi á heilum tug 63 króna, og leggst þá afgangur, ef einhver er, við höfuðstól. Komi fyrir ár, sem ekki 17. apríl þyki ástæða til að úthluta styrk, fellur það fé, sem úthluta bar, einnig til höfuðstóls.

7. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið. Fyrir lok maímánaðar ár hvert, skal stjórn sjóðsins hafa lokið við að semja reikning hans fyrir umliðið ár. Skal hann endurskoðaður af 2 hæfum og valinkunnum mönnum, sem hreppsnefnd tilnefnir til 5 ára í senn, og síðan birtur í B-deild Stjórnartíðindanna.

8. gr.

Stjórn sjóðsins skal halda gerðabók. Ber að skrá í hana eignir sjóðsins og ársreikninga, fundargerðir og annað sjóðnum viðkomandi. Einnig skal innfæra í gerðabókina skipulagsskrá þessa.

9. gr.

Skipulagsskrá þessa má endurskoða og breyta, þegar sjóðurinn hefur náð 100 þúsund króna höfuðstól, ef sýnt þykir að hann sé fær um að auka starfssvið sitt. Má þá ætla honum að styrkja einhver þau menningarmál, sem á þeim tíma eru álitin horfa til mestra heilla fyrir sveitarfélagið, að beztu manna yfirsýn.

10. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Svelgsá, 3. apríl 1945.

Guðrún Jónsdóttir. Ingibjörg Björnsdóttir. Petrína Halldórsdóttir.
Soffía Guðmundsdóttir. Sigurborg Magnúsdóttir. Árbóra Friðriksdóttir.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Ísafjarðarkaupstað.

64

24. apríl

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Ísafjarðarhöfn takmarkast af línu, er hugsast dregin frá hinum svonefndu Innri-básam á Kirkjubólshlíð í svokallaðan Urtustein á Eyrarhlíð. Innan nefndrar línu takmarkast hún af landinu á alla vegu meðfram firðinum.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn Ísafjarðar hefur á hendi stjórn hafnarmálefna undir yfirumsjón stjórnarráðs Íslands.

Hafnarnefndin hefur á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil fyrir hönd bæjarstjórnar.

64
24. apríl

3. gr.
Bæjarstjóri er hafnarstjóri, nema öðruvísi sé ákveðið af bæjarstjórn.

4. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarstjóri í samráði við hafnarnefnd. Til aðstoðar hafnarnefnd skulu vera svo margir starfsmenn sem þurfa þykir. Bæjarstjórnin skipar fasta starfsmenn eftir tillögu hafnarnefndar og setur þeim erindisbréf, en hafnarnefndin getur sagt þeim upp eða vikið þeim frá, án þess til þurfi að koma samþykki bæjarstjórnar.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

5. gr.

Hafnarstjóri sér um að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni og enn fremur þeirra starfsmanna, er hafnarnefnd setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

6. gr.

Þeim, sem ekkert lögmaett erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa eða öðrum störfum, sem þar eru framkvæmd.

7. gr.

Skyllt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld og ljós, nema í eldavél skipsins og á lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, sem unnið er að fermingu eða affermingu.

Áliti hafnarstjóri að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarstjóra.

8. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip né þetta eldri skip eða gera við þau á annan hátt, nema með leyfi hafnarstjóra og með þeim skilmálum, sem hann ákveður. Bannað er að leggja skipum upp í hafnarfjöruna, nema með hans leyfi.

9. gr.

Ekki má kasta útbyrðis fiskúrgangi, seglfestu, ösku, kolum eða neinu öðru, er valdið getur skemmdum á höfninni, frá skipum, er þar liggja, né flytja það úr landi út í höfnina.

Í lögsagnarumdæmi Ísafjarðar má ekki heldur gera nein hafnarmannvirki við höfnina, né breyta þeim mannvirkjum, sem nú eru, og ekki heldur fylla upp né dýpka út frá landi, nema leyfi bæjarstjórnar komi til.

IV. KAFLI

Um hafnsögu.

64

24. apríl

10. gr.

Ekkert skip, sem er stærra en 30 smálestir brúttó, má sigla inn eða út úr innri höfninni, leggja að eða frá bryggju, eða flytja sig til á innri höfninni, nema undir stjórn hafnsögumanns. Undanþegin eru öll fiskiskip, er heima eiga á Ísafirði eða stunda þaðan veiðar, svo og bátur sá sem heldur uppi ferðum um Ísafjarðardjúp með styrk úr ríkissjóði. Hafnsögumanni er heimilt að banna allar samgöngur við skip, áður en hann hefur lokið starfi sínu um borð.

Ef sjúkdómur er á skipinu eða ástæða er til að ætla, að sóttþætta geti stafað af því, ber hafnsögumanni að sjá um, að um borð í skipinu sé fylgt reglum þeim, sem settar eru í lögum gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

11. gr.

Hvert skip, sem ætlar til Ísafjarðar og ber að nota hafnsögumann, skal, er það kemur inn á línu, er hugsast dregin úr Arnardal í Velli, gefa merki um, að það óski hafnsögumanns, og skal hafnsögumaður þá fara út í skipið svo fljótt sem umnt er.

Hafnsögumaður má ekki yfirgefa skipið án samþykkis skipstjóra, fyrri en það er lagst við festar á höfninni, enda ber skipinu að sjá honum fyrir fæði meðan hann dvelur um borð.

12. gr.

Laun hafnsögumanna greiðast úr hafnarsjóði Ísafjarðarkaupstaðar. Hafnarsjóður leggur til hafnsögubát og önnur nauðsynleg tæki, svo og aðstoðarmann, ef þörf er á.

V. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

13. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ferma ekki né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að tálmi affermingu annarra skipa og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnsögumanns eða starfsmanna hafnarinnar um hvar þau megi liggja eða leggjast. Aldrei mega nein skip liggja svo nærri bryggjum að eigi sé nægilegt pláss fyrir önnur skip að komast að og frá.

Skipum eða bátum má ekki leggjast svo, að það hindri eða tefji umferð um höfnina.

Nú tregðast eigandi við að hlýða boðum hafnsögumanns eða starfsmönnum hafnarinnar um að flytja skip sitt, bát eða strengi úr höfninni og getur þá hafnarstjóri látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda.

14. gr.

Í sérhverju skipi (að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlauis í lægi í höfninni) skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

15. gr.

Eigi má festa skipum við bólvirki eða bryggjur, nema við festarhringana eða festarstólpana. Festum skal þannig komið fyrir að þær hindri sem minnst umferð

64 á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess eigi nægilega gætt, má krefjast að bætt sé 24. apríl úr því tafarlaust.

Skylt er að hafa tryggar hlífar milli skips og virkis eða bryggju, ef krafizt er.

16. gr.

Gufuskip og önnur vélskip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarvirkjum stafi hætta af því.

Ekki má hleypa vatni á bryggjur eða bólvirki að óþörfu.

17. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur þar sem það að áliti hafnarnefndar tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eiganda og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

VI. KAFLI

Um notkun bryggja og bólvirkja.

18. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggjur og bólvirki hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu skip að öðru jöfnu, sem sigla eftir fyrir fram ákveðinni og auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa rétt til þess að leggjast að bryggjum og bólvirkjum, þótt önnur skip liggi þar fyrir, og verða þau að víkja meðan hin eru afgreidd. Sams konar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarstjóra, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, ef hann krefst þess. Enn fremur getur hafnarstjóri vísað skipum frá bryggjum og bólvirkjum, áliti hann það nauðsynlegt veðurs vegna.

19. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða bólvirki sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á hjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipanna, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipanna, er nær liggja.

20. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi og öðru sliku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífidúka milli skips og bólvirkis, bryggjunnar eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þess eigi gætt, getur hafnarstjóri stöðvað verkið, unz bætt hefur verið úr því, sem áfátt er.

Kjölfestu má eigi láta annars staðar á lóðir eða mannvirki hafnarinnar en þar, sem hafnarstjóri vísar til.

21. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal afgreiðslumaður eða skipstjóri, ef þörf gerist, láta ræsta bryggju þá eða bólvirki, sem notuð hefur verið. Farist það fyrir, skal hafnarstjóri sjá um, að það sé gert, en afgreiðslumaður eða skipstjóri greiði allan kostnað, sem af því leiðir.

22. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða láttnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða bólvirki og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðv-

um, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Skal flytja burt vörur og muni jafnskjótt og hann krefst þess.

64
24. apríl

VII. KAFLI

Um notkun bátahafnarinnar.

23. gr.

Bátahöfnin á Ísafirði er fyrst og fremst ætluð til afnota fyrir innanbæjarskip og báta, sem fiskveiðar stunda á Ísafirði og leggja þar upp afla sinn, eða eru í stöðugum flutningum milli Ísafjarðar og annarra hafna. Þar næst fyrir innanbæjarskip og báta, sem fiskveiðar stunda og leita þar hafnar eða hafa þar viðdvöl, þótt þau leggi upp afla sinn annars staðar um stundarsakir eða að staðaldri. Þar næst fyrir utanbæjarskip og báta, sem gerð eru út frá Ísafirði og leggja þar upp afla sinn. Þar næst fyrir önnur skip, eftir því sem rúm leyfir.

Verði meiri aðsókn fiskiskipa að notkun bátahafnarinnar en rúm leyfir að við verði komið, fer um rétt skipa og báta til afnota af henni í þeirri röð, sem að framan greinir.

Þó er öllum skipum og bátum heimilt að leita skjóls í bátahöfninni í óveðrum, eftir því sem rúm frekast leyfir.

24. gr.

Hafnargjaldkeri og hafnarvörður skulu halda skrá í fjórum flokkum yfir þau fiskiskip og báta, sem sérstakan rétt hafa til afnota af bátahöfninni samkvæmt framansögðu og skal auka við skrána, eða fella úr henni, jafnóðum og tilefni gefst til. Hafnarstjóri og hafnarnefnd skera úr ágreiningi.

25. gr.

Verði hlé á veiðum einstakra fiskiskipa og báta svo vikum skiptir, vegna bilana, viðgerða eða af öðrum ástæðum, er eigendum skylt að taka þau úr bátahöfninni til geymslu annars staðar meðan á hléinu stendur, ef hafnarvörður óskar þess.

26. gr.

Önnur afnot af bátahöfninni en þau, er fiskveiðar varða, svo sem ferming og afferming vara, viðlega vegna viðgerða, geymsla skipa, sem ekki eru í notkun um stundarsakir eða til langframa o. s. frv., eru því aðeins heimil, að til komi leyfi hafnarvarðar hverju sinni. Öll slík leyfi gilda aðeins til bráðabirgða, eða þar til hafnarvörður ákveður annað.

27. gr.

Við alla notkun bátahafnarinnar eru notendur skyldir að hlýða fyrirmælum hafnarstjóra eða trúnaðarmanns hans, svo sem um legu skipa og báta, tilfærslu þeirra í höfninni og brottflutning úr henni, svo og hvar afli þeirra, veiðarfæri og annað er lagt á land, enn fremur um geymslu á afla, veiðarfærum og öðru á landi hafnarinnar o. s. frv.

Notendum er einnig skylt að gæta alls þrifnaðar við notkun bátahafnarinnar, og ber þeim að flytja burtu allan fiskúrgang og önnur óhreinindi, er berast kunna á land hafnarinnar af þeirra völdum.

Um vanrækslu á síðastnefndu atriði gilda ákvæði 21. greinar. Á sama hátt gilda um alla notkun bátahafnarinnar öll önnur ákvæði þessarar reglugerðar, eftir því sem við á.

VIII. KAFLI

Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lægi.

28. gr.

Sérstakt leyfi hafnarnefndar þarf í hvert sinn til þess að leggja megi á höfninni skipum, sem ætluð eru til geymslu eða lagt er í lægi, og skal leyfið bundið því skilyrði, að eigandi láti taka það upp, ef það sekkur eða láta sprengja það sundur, svo að það skemmi eigi höfnina og sé því eigi fullnægt innan hæfilegs frests, getur hafnarnefndin látið gera það á kostnað eiganda. Hafnarnefnd ákveður í hvert sinn, hvar slíku skipi skuli lagt, hve traust legufærin skuli vera og hvernig þeim skuli vera fyrirkomid. Nú sannar eigandi geymsluskips með vottorði tveggja óvilhallra manna, er útnefndir séu af hafnarnefnd, að skip hans sé svo þétt, að ekki stafi nein hættu af hvað leka snertir þó það sé mannlaust, þá er honum leyfilegt að leggja skipinu og láta það liggja, án þess að menn séu á því, á þeim tíma árs, er ekki verður heimtað ljós á skipum. Skytt er eiganda að flytja skipið úr stað, ef hafnarnefnd krefst þess.

Ljós skulu tendruð á skipum þessum þegar hafnarstjóri krefst þess.

29. gr.

Meðan skip liggur mannlaust á höfninni, skal ekki sjaldnar en einu sinni í viku fara út í það, til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað, og ef svo reynist, skal lagafera það svo fljótt sem auðið er.

Eigi ber hafnarsjóður neina ábyrgð á skipum þeim, er lagt er í lægi í höfninni.

IX. KAFLI

Um hafnargjöld á Ísafirði.

1. Lestargjald.

30. gr.

Öll skip, seglskip, gufuskip og önnur vélskip, ferjur og hvers konar fleytur, stærri en 12 smálestir brúttó, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestargjald í hvert sinn, sem þau leggjast við festar á höfninni, þó með þeim undantekningum er síðar getur.

31. gr.

- a. Skip, 12 smálesta brúttó og stærri, sem eru eign búsettra manna á Ísafirði og skrásett þar og ekki eru í millilandasiglingum, skulu greiða lestargjald einu sinni á ári, 2 krónur fyrir hverja brúttó smálest.

Fari þessi skip millilandaferðir, verða þau gjaldskyld undir e-lið greinarnnar og má þá endurgreiða nefnt gjald hlutfallslega fyrir þann tíma, sem millilandaferðin tekur eða ferðirnar, ef þeim er haldið áfram óslitið. Tímann skal reikna frá þeim degi, er skip lætur úr höfn og til þess dags, er það kemur aftur úr ferðinni, — eða úr síðustu ferðinni, ef farnar eru fleiri en ein og óslitið.

- b. Önnur innlend fiskiskip, 12—50 brúttó smálestir, greiða 60 aura fyrir hverja brúttó smálest, í hvert skipti er þau koma til hafnar, en eigi skulu þau þó greiða lestargjald þetta oftast en tvisvar í sama mánuði, þótt þau komi oftast til hafnar.
- c. Öll önnur skip, sem til hafnar koma (nema þau sem undanþegin eru lestargjaldi), skulu greiða 60 aura lestargjald fyrir hverja nettó smálest í hvert

skipti er þau koma til hafnar. Strandferðaskip ríkissjóðs greiði þó aðeins 40 aura lestargjald.

- d. Ef skip, sem siglir eftir fyrir fram auglýstri áætlun, kemur aftur áður en liðnir eru 7 dagar frá því að það hafnaði sig síðast í höfninni, greiðir það eigi lestargjald í það skipti.
- e. Hafi skip, gjaldskytt samkvæmt c-lið, legið á höfninni í 14 daga, skal það greiða hálf trestargjaldið að nýju fyrir hverja 14 daga eða brot úr þeim. Hafi skip verið tekið á land til viðgerðar telst sá tími ekki með, sem það stóð uppi, né heldur sá tími, er skip liggja í höfn vegna þess að hafis lokar henni.
- f. Undanþegin greiðslu lestargjalds eru herskip, varðskip, björgunarskip, viltaskip ríkissjóðs, skip, sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip, skip, sem eru gerð út til vísindalegra rannsókna, skip, sem sanna fyrir sjórétti að þau hafi orðið að leita hafnar vegna sjóskemmda og skip, sem eingöngu leita hafnar vegna veikinda.

2. Ljós gjald.

32. gr.

Öll skip, sem koma til hafnar á tímabilinu frá 1. ágúst til 15. maí og lestargjald greiða, skulu greiða ljósgjald þannig:

- a. Skip, sem um getur í 31. gr. a., greiði 20 krónur á ári fyrir fyrstu 30 smálestir brúttó og 50 aura á hverja brúttó smálest þar fram yfir.
- b. Skip, sem um getur í 31. gr. b., greiði í ljósgjald í hvert skipti, sem þau koma til hafnar, en þó eigi oftari en tvisvar í mánuði: 5 krónur fyrir fyrstu 20 smálestir brúttó og 10 aura fyrir hverja brúttó smálest þar fram yfir.
- c. Öll önnur skip greiða 10 aura fyrir hverja nettó smálest, þó aldrei meira en 30 krónur í hvert skipti.

3. Bryggjugjald og bólvirkjagjald.

33. gr.

Hvert skip, sem leggst við bólvirki eða bryggju hvar sem er í höfninni eða að skipi, sem liggur við bólvirki eða bryggju, skal greiða bryggjugjald eftir stærð skipsins, talið í heilum smálestum, en brotum skal sleppa.

Gjöldin skulu vera sem hér segir:

- a. Bátar og skip, 12 smálestir að stærð og þar yfir, sem eru eign búsettra manna á Ísafirði og skrásett þar, greiði 4 krónur af hverri brúttó smálest á ári.
Fari þau skip í millilandasiglingar, greiði þau auk þess bryggjugjald eins og aðkomuskip, meðan á þeim siglingum stendur, reiknað frá þeim degi, er undirbúningur slíkra siglinga hefst.
- b. Öll aðkomuskip greiði 16 aura af hverri nettó smálest fyrir hvern hálfan sólarhring eða hluta af hálfum sólarhring. Minnsta gjald skal þó vera 10 krónur í hvert sinn.

Liggja þau skip utan á öðru skipi greiði þau hálf trestargjald. Sama máli gegnir, ef þau liggja við bryggjur eða birgðaskip, sem eru eign einstakra manna eða fyrirtækja. Sama máli gegnir um þau aðkomuskip, sem fiskveiðar stunda og gerð eru út frá Ísafirði.

Varðskip og björgunarskip eru undanþegin bryggjugjaldi, nema þegar þau flytja vörur eða farþega og taka gjald fyrir.

- c. Fyrir sérstaka notkun á bryggjum, bólvirkjum og uppfyllingum, svo sem aðgerð á fiski, flökun, fiskverkun, síldarsöltun o. fl., skal hafnarnefnd ákveða sérstakt gjald eða semja við viðkomandi aðila.

4. *Bátahafnargjald.*

34. gr.

Sérstakt árlegt gjald skal greiða fyrir notkun bátahafnarinnar. Árgjaldið greiða öll þau skip, sem skrásett eru á Ísafirði og fiskveiðar stunda og auk þeirra þau skip önnur, sem unnt er að veita afnotarétt að bátahöfninni, samkvæmt VII. kafla og sem tekin hafa verið á skrá þá, er um getur í 24. gr. Skip þau, sem ekki hafa verið tekin á nefnda skrá, en nota bátahöfnina, greiða samkvæmt c-lið þessarar greinar. Greiðslur þessar skulu vera þannig:

- a. Skip skrásett á Ísafirði greiði 5 krónur af hverri brúttó smálest árlega, en minnst 25 krónur.

Fari þau skip í millilandasiglingar, má endurgreiða bátahafnargjaldið hlutfallslega fyrir þann tíma, sem þau greiða sama bryggjugjald og aðkomuskip (sjá 33. gr.).

- b. Skip skrásett utan Ísafjarðar greiði 10 krónur af hverri brúttó smálest árlega, en minnst 50 krónur.

- c. Skip, sem ekki hafa verið tekin á skrá þá, sem um getur í 24. gr., skulu, hvort sem þau eru skrásett á Ísafirði eða eigi, greiða fyrir afnot bátahafnarinnar, í hvert skipti sem þau leita þar skjóls, afgreiðslu eða dvalar, sama gjald og krafizt er af utanbæjarskipum fyrir afnot af bryggjum og bólvirkjum.

Gjöld þessi innheimtast á sama hátt og önnur hafnargjöld og renna í hafnar-sjóð.

35. gr.

Gjaldskyld til bátahafnarinnar eru öll þau skip, sem tekin hafa verið á skrá þá er um getur í 24. og 34. gr. Að öðru leyti telst það gjaldskyld notkun bátahafnarinnar, að bátar eða skip leggist við landfestar í höfninni, eða utan á önnur skip, leggi þar upp afla sinn eða flutning, eða taki um borð flutning, veiðarfæri, olíu, beitu o. s. frv. Bátar er nota höfnina hafa leyfi til að hafa flutning sinn eða annað það, er þeim tilheyrir, liggjandi á landi hafnarinnar allt að einum sólarhring, án þess að greiða sérstakt gjald fyrir, þó því aðeins, að hafnarstjóri eða trúnaðarmaður hans telji það eigi til ógreiða fyrir aðra notkun hafnarinnar og banni það þess vegna. Um gjald fyrir notkun bólvirkja og uppfyllingar bátahafnarinnar gildir að öðru leyti sama og um aðrar bryggjur og bólvirki hafnarinnar.

5. *Hafnsögugjald.*

36. gr.

Öll skip, sem eru að stærð 30 smálestir brúttó eða meira, skulu hvort sem þau nota hafnsögumann eða ekki, vera skyld til að greiða hafnsögugjald í fyrsta skipti á árinu, er þau koma á höfnina og leggjast við festar innan takmarka Ísafjarðarhafnar.

Undanþegin hafnsögugjaldi eru þó öll herskip og varðskip, björgunarskip, vita-skip ríkissjóðs, skemmtiskip og fiskiskip, nema þau noti hafnsögumann.

Komi skip oftar á sama ári og fari ekki nema á ytri höfnina, skal það eigi greiða hafnsögugjald, nema það noti hafnsögumann. Innri höfnin er Pollurinn og Sundin innan við Kaldáreyri.

37. gr.

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá af nettó smálest:

- a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar 20 aurar á hverja nettó smálest skipsins, þó aldrei minna en 60 krónur.
- b. Fyrir leiðsögn frá höfninni hálf gjald, þó aldrei minna en 30 krónur.

- c. Fyrir færslu skipa um höfnina greiðist 60 krónur í hvert skipti. Allt hafn-sögugjald rennur í hafnarsjóð. 64

24. apríl

6. Vörugjald.

38. gr.

Vörugjaldið skal greiða af öllum vörum og skepnum lifandi og dauðum, sem fermdar eru eða affermdar á höfninni, með þeim undantekningum, sem getur um í næstu greinum.

39. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálfvörugjald.

Af vörum, sem settar eru á land og eiga að fara aftur með sama skipi, enda séu þær ákveðnar það samkvæmt farmskránni, greiðist ekkert vörugjald.

40. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- a. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið á farmskránni.
- b. Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta, til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
- c. Innlend nýmjólk og rjómi, sem flytzt til hafnarinnar.
- d. Afli skipa, lagður á land þegar skip kemur úr veiðiför.
- e. Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur.
- f. Vörur, sem fluttar eru úr herskipi eða í herskip.

41. gr.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum og af hverri sendingu sérstaklega. Brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikninga vörugjalds og er skipstjóri skyldur að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skips hans. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann, hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

42. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vöruskrá tiltekur og gjald greiðast eins og þar segir.

Ef vafi leikur á í hverjum flokki skuli telja einhverja vöru, úrskurðar hafnarstjóri, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

43. gr.

Vörugjaldsskrá:

A. Aðfluttar vörur:

1. flokkur. Gjald 30 aurar fyrir hver 100 kg:

Blý, brýni, eldfastur leir og steinn, fiskbein, gaddavír, hverfisteinar, járn, járn og stál, járnkeðjur, járnþípur, kaðlar, kitti, kol, koparvír, kít, leir, litarvörur þungar, miðstöðvarvörur, múrsteinn, ofnar, prentsverta, salt,

- sement, sóði, stál, stálvir, steypjar járnvörur, steypujárn, vélar, vélahlutar, vikur og vikursteinn, þakjárn, þakpappi, þakplötur.
2. flokkur. Gjald 60 aurar fyrir hver 100 kg:
Áburðarolía, baðlyf, benzín, bækur, feiti, fernisolía, fiskilínur, græn-sápa, hey, kálmeti, kartöflur, kornvörur allskonar, leður, linoleum, pappír, pokar, pokastrigi, rúðugler, saumur, segldúkur, seglgarn, steinolía, tjara, togleður, tvistur, vaxdúkur, vírnet, þvottaefni, þvottasápa.
 3. flokkur. Gjald 80 aurar fyrir hver 100 kg:
Ávextir nýir, brauðvörur, jurtafeiti, kaffi, kakaó, mjólkurduft, leirvörur, palmín, smjör, smjörlíki, smjörlíkisolíur, sykur, te.
 4. flokkur. Gjald 120 aurar fyrir hver 100 kg:
Ávextir þurrkaðir og niðursoðnir, eldspýtur, glervörur, glysvarningur, leðurvörur, leikföng, léttar vörur, lyf, lyfjavörur, meðalalýsi, niðursuðuvörur, nýlenduvörur, rjól, rulla, reyktóbak, skinnvörur, skófatnaður, súkkulaði, sælgætisvörur, tóbak, tóbaksvörur, vefnaðarvörur, vindlar, vindlingar.
 5. flokkur. Gjald 100 aurar fyrir hver 100 kg:
Aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd.
 6. flokkur. Gjald 10 aurar fyrir hvert teningsfet:
Timbur, tunnuefni og þess háttar vörur.
Tómar tunnur 25—50 aurar eftir stærð (síldartn., oliuföt).
 7. flokkur: Gjald 20 aurar fyrir hvert teningsfet:
Bifreiðar, húsgögn, orgel, píanó, saumavélar, skilvindur, stundaklukkan og aðrar vörur, sem reiknast eftir rúnmáli.
- B. Brottluttar vörur:
1. flokkur. Gjald 40 aurar fyrir hver 100 kg:
Fiskur, ísvarinn, hraðfrystur, nýr: slægður og óslægður, saltur: óverk-aður og verkaður, þurr, harðfiskur, fiskimjöl, lýsi, gærur, gærur saltaðar í búntum eða pökkum, ís, síld.
 2. flokkur. Gjald 60 aurar fyrir hver 100 kg:
Garnir, hrogn, kjöt (alls konar), mör, tólg.
 3. flokkur. Gjald 100 aurar fyrir hver 100 kg:
Dúnn, fiður, fuglar, rjúpur, skinn hert, sundmagi, ull, ullarvörur.
 4. flokkur. Gjald 120 aurar fyrir hver 100 kg:
Aðrar afurðir.
 5. flokkur. Gjald 5 krónur fyrir stykkið:
Hestar og nautgripir.
 6. flokkur. Gjald 1 króna fyrir stykkið:
Sauðfé.
- Þótt vörur, flokkaðar undir brotfluttar vörur, flytjist til staðarins eða vörur, flokkaðar undir aðfluttar vörur, flytjist frá staðnum, breytir það engu um vöru-gjaldið.
- Vörugjald fyrir óvenjulegar vörur, sem vafasamt þykir hvernig flokka skuli, ákveður hafnarstjóri eða hafnarnefnd.
- Lægsta vörugjald í öllum flokkum er 1 króna.

7. Ýmis gjöld til hafnarinnar.

44. gr.

Fyrir að leggja skipi í fjöru hafnarinnar til hreinsunar eða aðgerðar, skal greiða 15 aura af hverri smálest af nettóstærð skipsins fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, þó aldrei minna en 10 krónur um sólarhringinn.

Undanþegin þessu gjaldi eru skip, sem eiga heima á Ísafirði.

45. gr.

Fyrir geymsluskip, sem lögð eru í lægi á höfninni samkvæmt 28. gr., greiði eigandi árgjald 50 aura af brúttósmálest. 24. apríl

64

46. gr.

Fyrir uppsátur skipa og báta greiðist árgjald, miðað við brúttóstærð sem hér segir: Allt að 5 smálestum 10 krónur, 6—12 smálesta 25 krónur, 13—50 smálesta 50 krónur, stærri skipa 100 krónur.

47. gr.

Fyrir að leggja vörur á land hafnarinnar skal greiða 10 aura fyrir hvern fermetra lands, sem varan þekur, sé hún ekki flutt burt innan tveggja sólarhringa. Gjald þetta reiknast fyrir hverjar 24 klukkustundir eða brot úr þeim. Gjald fyrir mikið vörumagn fer eftir samkomulagi.

48. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar, geymsluhús og tæki, sem leigð eru einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða gjald, sem ákveðið verður með samningi.

49. gr.

Fyrir kjölfestu greiðist gjald, sem hafnarstjóri ákveður í hvert sinn.

50. gr.

Utanbæjarbátar — minni en 12 smálestir brúttó — greiða sem hafnargjald, bryggjugjald og ljósgjald 10 krónur í hvert skipti sem þeir koma til hafnar eða 50 krónur í eitt skipti fyrir öll á ári.

Bátar, sem eiga heima á Ísafirði, greiða 30 kr. árlegt gjald.

Undanþegnir þessu gjaldi eru bátar, sem aðeins eru hafðir í ferðir til heimilisþarfa.

X. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

51. gr.

Hafnargjaldkeri sér um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

52. gr.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu lestargjalds, bryggjugjalds, vitagjalds, fjörugjalds og kjölfestugjalds. Ef enginn skipstjóri eða formaður er á skipinu, ber eigandi þess ábyrgð á greiðslu gjaldanna, svo og annarra gjalda, sem skipum ber að greiða.

Hafnarsjóður hefur haldsrétt á skipinu, unz gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti sem ekki eru í reglugerð þessari ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldunum, skal greiða þau áður en skip fer burt úr höfninni.

Gjalddagi þeirra gjalda, sem greiðast eiga einu sinni á ári, er 1. júlí.

53. gr.

Gjald fyrir vörur, sem getur um í 47. gr. greiðir eigandi eða umboðsmaður hans hér, og hefur hafnarsjóður haldsrétt á vörunum, unz gjaldið er greitt.

Leigu samkvæmt 48. gr. greiðir samningsaðili. Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið í

64 höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni fellur í gjalddaga, 24. apríl þegar vörurnar eru komnar í skip.

Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa skil á greiðslunni. Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

54. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

XI. KAFLI

Ýmis ákvæði.

55. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðast af tveimur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð var lokið. Yfirmat skal fara fram af fjórum óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira en sem svarar 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

56. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarstjóri tekur gilda.

57. gr.

Enginn skipstjóri má vænta þess, að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá lögreglustjóra, nema hann sanni, að hann hafi borgað gjöld þau, er innheimtumaður hafnarinnar á að innheimta, svo og sektir og skaðabætur, sem honum ber að greiða.

58. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki í skipi, og eigi heldur umboðsmaður hans samkvæmt 14. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt, sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

59. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum frá 10 til 500 kr., nema þyngri refsing liggir við, samkvæmt almennum lögum.

Sektirnar renna í hafnarsjóð Ísafjarðar.

60. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi, sem bæjarstjórn Ísafjarðarkaupstaðar hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt hafnarlögum fyrir Ísafjörð nr. 34 19. júní 1922 og samkvæmt lögum um hafnsögu í Ísafjarðarkaupstað nr. 88 3. maí 1935, til þess

að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. 64

24. apríl

Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Ísafjarðarkaupstað, nr. 22 1. apríl 1936, og síðari breytingar á henni.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 24. apríl 1946.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Sigurðar á Núpi og Sæmundar í Stóru-Mörk“, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 2. maí 1946. 65 2. maí

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Sigurðar á Núpi og Sæmundar í Stóru-Mörk.

1. gr.

Sjóðurinn er stofnaður með gjöfum frá búandi fólki í Vestur-Eyjafjallahreppi á sjötugsafmæli þeirra Sigurðar bónda Ólafssonar á Núpi og Sæmundar hreppstjóra Einarssonar í Stóru-Mörk í virðingar- og þakklætisskyni fyrir langt og heillarikt starf þeirra í þágu Vestur-Eyfellinga.

2. gr.

Sjóðurinn er að upphæð kr. 1000.00. Skal hann ávaxtast í Aðaldeild Söfnunar-sjóðs Íslands og má aldrei skerða höfuðstól hans.

3. gr.

Stjórn sjóðsins skipa 3 Vestur-Eyfellingar: sóknarpresturinn, hreppstjóri og oddviti. Náist eigi að skipa stjórnina að fullu með þessum hætti skal hreppsnefnd Vestur-Eyjafjallahrepps kjósa mann eða menn til viðbótar, þannig að full tala fáiast, og er slíkt kjör til þriggja ára í senn. Stjórn sjóðsins skal hafa á hendi reikningsskil hans, ákveður hver eða hverjir skuli styrk hljóta og hvernig upphæð skiptist, ef um fleiri en einn ræðir.

4. gr.

Þegar ársvextir sjóðsins eru kr. 200.00 skulu til útborgunar falla $\frac{3}{4}$ hlutar ársvaxtanna, en $\frac{1}{4}$ hluti þeirra skal ætíð lagður við höfuðstól.

5. gr.

Vöxtum þeim, er samkvæmt 4. gr. árlega falla til útborgunar skal varið til að styrkja fátæka og efnilega unga menn í Vestur-Eyjafjallahreppi, sem nám stunda í búfræðum eða sjómannafræðum.

6. gr.

Komi ár, sem engir eru fyrir, er styrk hljóta, skal leggja alla ársvextina við höfuðstólinn það ár.

7. gr.

Leita skal staðfestingar forseta á þessari skipulagsskrá.

Jón M. Guðjónsson,
prestur, Holti.

Kristján Ólafsson,
oddviti, Seljalandi.